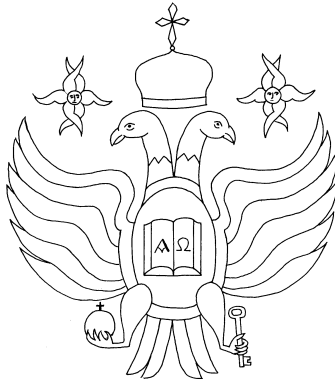

**Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și
Meridionale**

Nr. 344/2006

† MITROPOLITUL IOSIF

HRISTOS - PACEA NOASTRA

SCRISOARE PASTORALA
LA NASTEREA DOMNULUI
2006

CATRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
SI POPORUL DREPTSLAVITOR
DIN ÎNTREAGA MITROPOLIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

**„Betleeme, gătește-te! Iesle, bine te împodobeste! Peșteră,
primește!**

**Că Adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor
din Fecioara S-a arătat, luând chipul nostru și îndumnezeind
trupul.**

**Pentru aceasta Adam înnoindu-se, împreună cu Eva strigă:
pe pământ Bunăvoirea S-a arătat ca să mântuiască neamul
nostru.“**

*Din slujba Înainteprăznuirii,
stihiră alcătuită de sfântul Sofronie al Ierusalimului*

Prea Cucernice Părinte,

Iubiți frați în Domnul nostru Iisus Hristos,

Praznicul Nașterii Domnului este din nou un prilej de mare bucurie duhovnicească pentru noi, creștinii. Pacea și bucuria se revarsă de la tronul Preasfintei Treimi peste lumea întreagă, peste tot omul. Acum, când *mântuirea noastră este aproape* (Romani 13,11), când Cel Unul din Sfânta Treime, Fiul Tatălui, Se naște în ieslea săracăcioasă a necuvântătoarelor, devenită palat și templu ceresc, cerul și pământul își dau mâna și se unesc pentru a readuce pacea între om și Dumnezeu. Acum, harul Treimei Celei Una se revarsă peste lume prin Fiul, Cel ce din veșnicie Se naște din Tatăl fără de mamă, iar în lume, Se naște acum, la „*plinirea vremii*” (Galateni 4,4), din mamă fără de tată. În ieslea Betleemului, Dumnezeu arătându-Se, ne descoperă pacea pe care a pregătit-o lumii prin Fiul Său. „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire*”, vestește cerul prin îngerii Săi. În ieslea primitoare a Betleemului, taina voii Sale pentru mântuirea noastră, a celor păcătoși, se arată mai luminoasă ca oricând, așa cum proorocii Vechiului Testament au văzut-o: „*și tu, Betleeme, casa Efratei, mic ești între miile lui Iuda; dar din tine Cineva Îmi va ieși în Israel să-i fie lui Cârmuitor; iar obârșiile Lui sunt dintru-nceput, din zilele veșniciei*” (Miheia 5,1); „*poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare; voi, cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci*

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

peste voi!... Că Prunc ni S-a născut, Fiu, și ni S-a dat, a Cărui Stăpânire și-o poartă pe umăr; și numele Lui se cheamă: Înger-de-mare-sfat, Sfetic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (Isaia 9,1,5). Neputința noastră omenească a stricat pacea cu Dumnezeu și ne-a condamnat la singurătate, la izolare, la moarte, care este dușmănie cu Dumnezeu. Cel Care avea să vină este vestit de proroci ca „Domn al păcii”, Cel în Care Tatăl ceresc își pune toată dragostea pentru noi și prin Care revine spre noi cu pace, ca odinioară înspre Adam și Eva, care fugind s-au ascuns de la fața Lui. Iată cum Pruncul dumnezeiesc, din prea multa milă a Preasfintei Treimi se pune de bună voie între noi și Tatăl, devenind Mijlocitorul și Împăciuitorul nostru cu Părintele Său și al nostru. Așa îl arată și sfântul Pavel: „căci El este pacea noastră, El, Care-n trupul Său a făcut din cele două lumi una...” (Efeseni 2,14); „căci în El a binevoit [Dumnezeu] să sălășluiască toată plinătatea și prin El pe toate-ntru El să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin El...” (Coloseni 1,19-20). Pacea, înainte de toate este legătura noastră cu Dumnezeu, pe care o regăsim cu Hristos și în Hristos, față de Părintele ceresc. Ea se înfiripează și crește în noi de la botez până la moarte, și în tot acest drum nu mai suntem singuri; Pruncul născut în ieslea din Betleem ne arată calea, Se face chiar El Calea noastră, ca să nu mai orbecăm în neștiință, ci să mergem cu El direct la țintă.

Iubiți credincioși,

Pacea pe care Hristos ne-o aduce este pentru acum și pentru lumea aceasta. Fără a o avea aici, riscăm să nu o avem nici în veșnicie. Cuvântul care l-a însoțit pe Hristos de la peștera din Betleem și până la Cruce, trecând prin pogorârea la iad, în cele-mai-de-jos, apoi în zilele Învierii Sale și ale întâlnirilor repetate cu ucenicii Săi până la Înălțarea la cer, a fost cuvântul Pace. A venit să propovăduiască pacea, fiind El Însuși Pacea. El este „Domn al păcii” fără hotar, pace pe care nu o impune, ci o propune libertății noastre, a celor clădiți după chipul lui Dumnezeu, adică liberi. „Fericiți făcătorii de pace...”. „În această fericire – zice sfântul Ioan Gură de Aur - *Domnul nu interzice numai dezbinarea și ura unora față de alții, ci cere ceva mai mult: să împăcăm pe cei învrăjbiți. Și adaugă o răsplată duhovnicească: ,căci aceia fiii lui*

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Dumnezeu se vor chema' (Matei 5,9)". Nu putem fi numiți fii ai lui Dumnezeu și frați ai lui Hristos, fără să devenim și noi făcători de pace, după chipul Celui ce ne-a împăcat cu Tatăl. Dar nu numai cu Tatăl dorește Hristos să ne împăce, ci cu toți aceia cu care suntem învrăjbiți. Niciodată în istoria omenirii nu s-a strigat mai mult cuvântul pace decât în acest ultim secol. Cine dintre noi, oamenii, nu dorește pacea? Dar ce greu o găsim! Câtă nefericire nu aduc în viața noastră personală, sau în familiile noastre, dezbinarea, ura, agresivitatea omenească? Ca să putem ieși din acest impas trebuie să-L primim pe Hristos și pacea pe care El ne-o propune, pacea care vine din darul iertării, din darul libertății față de lucrurile trecătoare ale acestei vieți. Acestea sunt daruri pe care Hristos Însuși le-a adus în lume prin întruparea Sa, împăcându-ne cu Tatăl, prin iertare.

„Pace vă las vouă, pacea Mea v-o dau; nu precum v-o dă lumea v-o dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră nici să se înfricoșeze... Pe acestea vi le-am grăit, ca-ntru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți: Eu am biruit lumea!” (In 14,27 și 16,33). Hristos a biruit lumea păcatului și a nedreptății cu pacea Lui, pace pe care și noi o primim ca dar în toate rugăciunile și slujbele Bisericii. La fiecare slujbă auzim preotul care reia cuvântul lui Hristos, spus și ucenicilor după Înviere: *Pace vouă!* sau *Pace tuturor!* Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem mereu este: sunt om al păcii? mă lupt să aduc pace în sufletul meu și al celor din jur? Urmându-L pe Hristos, trăind cu El, primind și înmulțind darul păcii, devenim și noi făcători de pace, devenim fii ai lui Dumnezeu. *„Căci văzându-L pe Cel ce a binevoit să Se facă asemenea nouă, și fiind văzuți de El, - zice sfântul Simeon Noul Teolog - ne-am învrednicit să ne facem asemenea Lui, așa cum se întâmplă cu cineva care vede de departe fața prietenului și vorbește cu el și i se adresează și aude glasul lui.”* Glasul lui Hristos să ne aducă și astăzi, și până la sfârșitul veacurilor, pace.

În această sfântă zi a Nașterii lui Hristos doresc tuturor Sărbători fericite, sănătate, putere și curaj duhovnicesc în purtarea tuturor greutăților vieții, spor în viața copiilor dumneavoastră - pe care să nu-i lăsați fără Hristos, fără darurile pe care El le-a adus în viața noastră și pe care noi trebuie să le transmitem lor.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Vă mulțumesc pentru solidaritatea dumneavoastră cu cei care și anul acesta au suferit în România de pe urma inundațiilor, mai ales în zona de sud, lângă Dunăre, și care se vor bucura de dragostea dumneavoastră, a celor de departe.

La mulți ani!

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2006